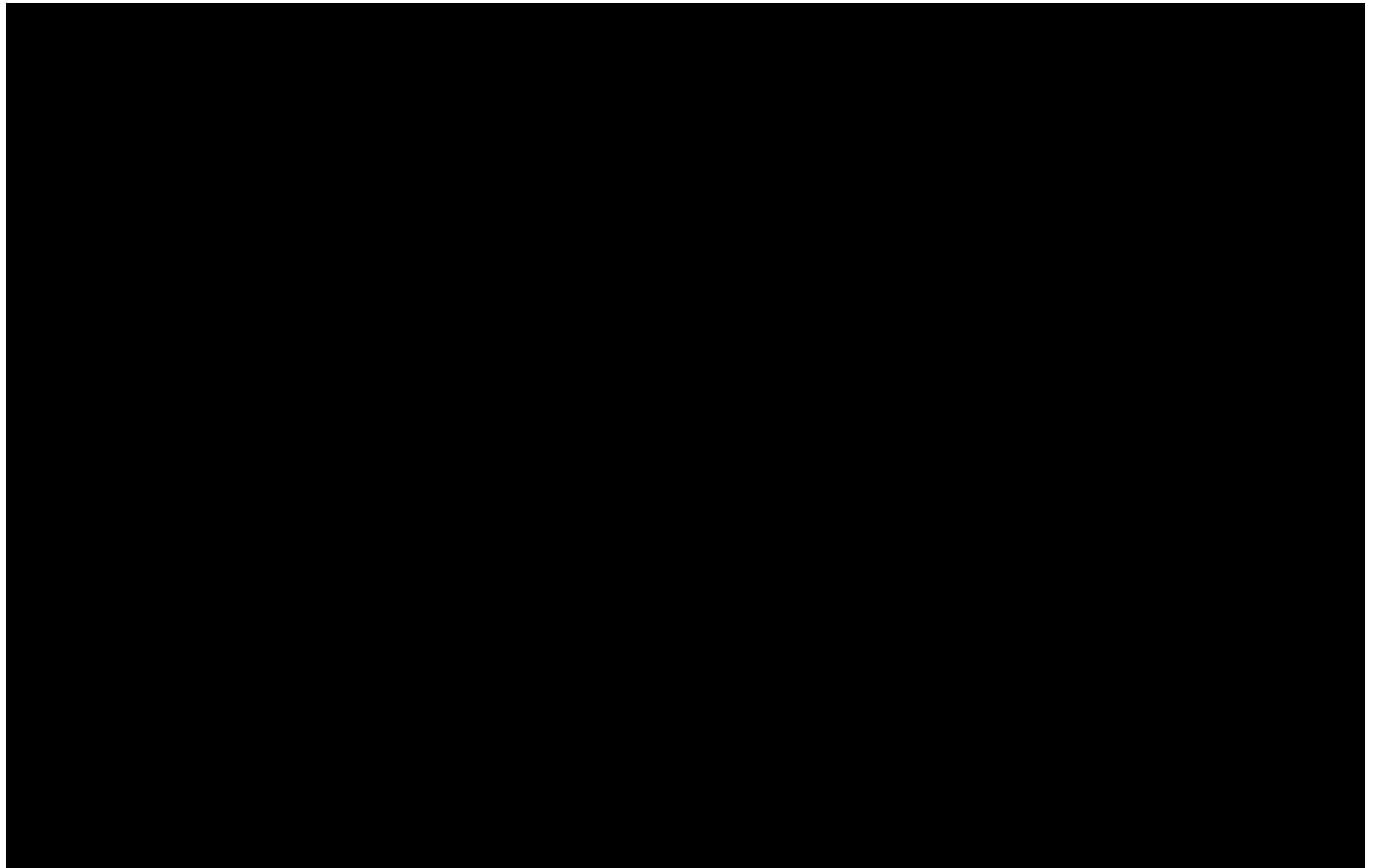

Any nou, vida nova

16 I se n anà a Natzaret, on s havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s aixecà a llegir. 17 Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà * i va trobar el passatge on hi ha escrit: 18 L Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m ha ungit. Mha enviat a portar la [...]

12 gener, 2021 - ÒSCAR MARTÍ

¹⁶I se n anà a Natzaret, on s havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s aixecà a llegir. ¹⁷Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà * i va trobar el passatge on hi ha escrit:

¹⁸*L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit.*

*M'ha enviat a portar la bona nova als pobres,
a proclamar als captius la llibertat
i als cecs el retorn de la llum,
a posar en llibertat els oprimits,
¹⁹ a proclamar l'any de gràcia del Senyor. **

²⁰ Després plegà el volum, el retornà al responsable del culte de la sinagoga * i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. ²¹ Aleshores començà dient-los: *
Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d escoltar. (Lc 4,16-21)

Jesús a la Sinagoga de Natzaret llegeix el text d Isaïes (61,1-2) i assegura que avui es compleix aquesta escriptura. Però no és un compliment miraculós o màgic, sinó que és un compliment que implica una adhesió i compromís a fer realitat. L any de gràcia del Senyor , és a dir, el temps de la justícia de Déu.

Isaïes (58, 6-7) ens presenta un panorama de quin es el culte que Déu vol.

*El dejuni que jo aprecio és aquest:
allibera els qui han estat empresonats injustament,
deslliga les corretges del jou,
deixa lliures els oprimits
i trosseja jous de tota mena. *
⁷ Comparteix el teu pa amb els qui passen fam,
acull a casa teva els pobres vagabunds,
vesteix el qui va despullat.
No els defugis, que són germans teus. **

En l inici d un nou any, i encara més després d un any difícil que portarà consi (

La carta a Diognet, un escrit d'autor desconegut de finals del segle II o principis del III, vol explicar a un personatge important no cristià quines característiques tenen els cristians que els fan diferents de la resta de ciutadans. En el capítol V, l'autor explica que els cristians no es distingeixen ni per manera de vestir ni de parlar, ni en molts costums, però tenen una manera de ser que els fa diferents, quan a més que Obeeixen les lleis establertes però amb llurs vides superen les lleis

Com es pot superar aquesta paradoxa, obeir les lleis però al mateix temps superar-les. Superar les lleis és anar més enllà del que és legal o il·legal, es posar l'amor al proïsme per

prohibeixen l'acollida i el rescat dels migrants. El papa Francesc en la seva encíclica és una de les afirmacions més fortes que fa respecte de l'actitud que han de tenir els cristians, quan denuncia com es valoren els fenòmens migratoris en molts països i a l'Europa unida en concret.

És inacceptable que els cristians comparteixin aquesta mentalitat i aquestes actituds, fent prevaler a vegades certes preferències polítiques per damunt de les fondes conviccions de la pròpia fe: la inalienable dignitat de cada persona humana està més enllà del seu origen, color o religió, i la llei suprema de l'amor fraternal (*FT 1,39*).